AUGUSTINUS
Klosterneuburg, Ende 12. Jh.
Seite 126r
Quelle: https://manuscripta.at/?ID=416
Copyright: Klosterneuburg, Augustiner-Chorherrenstift

his ⁊ quibus ille respondebit. cum hesterno die
lectum est ⁊ pnris iudicibus disputatum. Ho
die iuba ei hec lecta est. Vos secundum car
nem iudicatis. Idcirco modum dicitur. iu
dicare testimonium dicis. testimonium tuum
non est verum. qua secundum carnem iudicatis. qua
dum non intelligitis. ⁊ hominem videtis.
⁊ hominem pseudoprophetam. dum latentem offen
disitis. Ergo secundum carnem iudicatis. Idcirco
uobis arrogantis uidetur. qua ego de me
testimonium perhibeo. Omnis enim homo qui
de se perhibet uult laudabile testimoni
um. arrogans ⁊ superbus uidetur. Idcirco scriptum est.
Non te laudet os tuum. sed laudet te os peregri
ni tui. Sed hoc hominibus dictum est. Infirmi
enim sumus. ⁊ apud infirmos loquimur. uerum
dicere. ⁊ mentiri possumus. ⁊ si uerum dicere
debemus ⁊ mentiri possumus cum uolumus. Lux
mentiri non potest. Absit ut mentiatur diuine
splendore tenebre mundanis repugnantes.
Loquitur ille temporalem lux. loquitur temporalem ue
ritas. sed lux in tenebris lucebat. ⁊ tene
bre eam non comprehendebant. Idcirco secundum
carnem iudicabant. Vos modum secundum car
nem iudicatis. Ego non iudico quemquam.
Nil enim iudicat quemquam dominus ihesus. Nonne
ipse est qui post resurrexisse cum dicit
ascendisse in celum. ibi sedere ad dexte
ram patris. inde ei uenturum ad iudican
dos uiuos ⁊ mortuos. Nonne ipsa est
fides nostra de eius dicit apostolus. corde creditur
ad iusticiam. ore autem confessio fit ad sa
lutem. Cum quibus ista confitemur. Et dum loquimur. Nos
dicimus uenturum iudicem uiuos ⁊ mortu
os. Ipse autem dicit. ego non iudico quemquam.
Questio ista duobus modis solui potest. ut
aut hoc intelligamus non iudico quemquam. uidetur mi
hi dicit alio loco. ego non uenio ut iudicem
mundum. sed ut saluum faciam mundum. non iu
dicium suum negando sed differendo. aut cer
te qua dixerat uos secundum carnem iudicatis.
ita intuenda ego non iudico quemquam. ut subau
dias secundum carnem. Nullus igitur nos est fide
quam tenemus ammuniam de iudice. Ex serv
pulus dubitationis in corde remaneat.
Venit ex. sed primo saluare. postea iudicare.
eos iudicando eos in pena qui saluari noluerit.
eos perducendos ad unitatem credendo salu
tem non respuerit. Prima igitur dispensatio domi
ni nostri ihesu ex medicinalis est non iudicialis.
Nam si primo uenisset iudicatus. neminem
inuenisset cui premia iusticie redderet.
Quia igitur uidit omnes peccatores. ⁊ omnino eos
neminem incommune a morte peccati.
prius igitur erat ei mina proganda. ⁊ post exer
cendum iudicium. qua de illo cantauiat psal
mum. Miam ⁊ iudicium cantabo tibi domine. Non
enim aut iudicium ⁊ miam. Nam si in primo
esset iudicium. nulla esset mia. sed in primo mia.
postea iudicium. Quis est in primo mia. Creatur
homines homo esse dignatus est. factus est qui fecerat.
nequiret quem fecerat. Quid huic mine addi
potest. Et tamen addit. Parum fuit ei homine fie
ri. sed ⁊ abhominibus repbari. Parum erat rep